

การประยุกต์ใช้ Electronic Sensing ในการประเมินคุณภาพของกล้วยหอมทอง Electronic Sensing Application for Banana cv. Hom Thong Quality Evaluation

จริยา บุตรธรรม¹ ประภาพร มะอิ¹ สุมนรตี ทราบพรมราชา¹ เพลงพิน พี่ยรภุมพงศ์¹ และ ปิยะมาศ จันนอก¹
Jariya Buttham¹, Prapaporn Ma-I¹, Sumonratee Sabpromrach¹, Plengpin Pianpumepong¹ and Piyamart Jannok¹

Abstract

The objective of this study was to find out the application of the electronic sensing for Banana cv. Hom Thong quality assessment. Fourteen hands of Banana cv. Hom Thong at the mature stage were used in this experiment. They were kept at room temperature ($23\pm2^{\circ}\text{C}$) and low temperature ($16\pm2^{\circ}\text{C}$) until senescence stage. They were handling for sensory test by electronic tongue (E-tongue), electronic nose (E-nose) and compared with the visual test every 2 days. The results were found that the bananas at room temperature had 6 days shelf life while the low temperature extended the shelf life of the bananas to 12 days. Moreover, the electronic sensing of E-tongue and E-nose shown the performance for banana quality evaluation with the high score of Principle Component Analysis (PCA) of 99.02 and 98.15%, respectively. It can be concluded that electronic sensing can be used to determine the quality of banana with high efficiency.

Keywords: Banana cv. Hom Thong, quality assessment, electronic sensing, E-tongue and E-nose

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินคุณภาพกล้วยหอมทอง ด้วยเครื่องวัดทางประสาทสัมผัสแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Sensing) กล้วยหอมทองในระยะบวบวูรณ์จำนวน 14 หัว ถูกนำมาเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง ($23\pm2^{\circ}\text{C}$) และอุณหภูมิต่ำ ($16\pm2^{\circ}\text{C}$) จนกระทั่งเสื่อมสภาพ เพื่อเปรียบเทียบลักษณะปรากฏตัวยา กลิ่นและกลิ่น ด้วยเครื่องวัดรสชาติ (Electronic tongue, E-tongue) และ เครื่องวัดกลิ่น (Electronic nose, E-nose) ตามลำดับ โดยสูงกล้วยหอมทองมาทดสอบทุกๆ 2 วัน ผลการทดลองพบว่า กล้วยหอมทองที่อุณหภูมิห้องมีอายุการเก็บรักษา 6 วัน ในขณะที่การเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำสามารถยืดอายุกล้วยหอมทองได้นานถึง 12 วัน และ Electronic Sensing สามารถจำแนกรสชาติและกลิ่นของกล้วยหอมทองได้อย่างชัดเจน ด้วยค่า PCA (Principle Component Analysis) เท่ากับ 99.02% และ 98.15% ตามลำดับ สรุปได้ว่า Electronic Sensing สามารถประเมินคุณภาพกล้วยหอมทองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: กล้วยหอมทอง, ประเมินคุณภาพ, เครื่องมือวัดทางประสาทสัมผัสแบบอิเล็กทรอนิกส์, เครื่องวัดรสชาติ, เครื่องวัดกลิ่น

คำนำ

การใช้การประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสและการยอมรับในงานด้านอุตสาหกรรมเกษตรโดยเฉพาะอุตสาหกรรมอาหารจะนำไปสู่ความเข้าใจถึงพฤติกรรมการบริโภคและการใช้ผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภคซึ่งช่วยให้การพัฒนาธุรกิจและผลิตภัณฑ์มีความรวดเร็ว แต่เนื่องจากความสามารถในการบ่งบอกชนิดของกลิ่นและรสชาติในมนุษย์นั้นไม่คงที่และมีข้อจำกัด อันเกิดจากปัจจัยระดับภายนอก ทั้งความอ่อนล้า อารมณ์ สภาพอากาศหรืออุณหภูมิ จึงได้มีการประดิษฐ์คิดค้นเครื่องมือทดสอบทางประสาทสัมผัสแทนมนุษย์ เพื่อกำจัดข้อจำกัดดังกล่าว เครื่องมือทดสอบทางประสาทสัมผัส (Electronic Sensing) ได้แก่ “จมูกอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Nose, E-nose)” และ “ลิ้นอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic tongue, E-tongue)” จึงได้รับการยอมรับและนิยมใช้อย่างมากในอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น การประยุกต์ใช้เครื่อง E-nose สำหรับการติดตามการสุกของทุเรียน (Pokhum et al., 2010) การจำแนกมะม่วง (Lebrun et al., 2008) การประเมินคุณภาพของส้มและแอปเปิลหลังการเก็บเกี่ยว (Natale et al., 2001) การศึกษาอายุการเก็บรักษาของแอปเปิล (Brezmes et al., 2001) และการใช้ E-tongue เพื่อคัดเกรดของชาเขียว (Chen et al., 2008) การจำแนกประเภทชาเขียว ชาดำ และกาแฟดำ (Lvova et al., 2003) แต่ยังไม่มีการนำ Electronic Sensing มาทดสอบกล้วย ใช้เพียงเครื่องมือวัดกลิ่นหรือสารระเหยด้วย GC-MS และวิเคราะห์ความเปรี้ยวความ

¹ สาขาวิชาศิวกรรมหลังการเก็บเกี่ยวและแปรสภาพ คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา นครราชสีมา 30000

¹ Department of Post-Harvest and Processing Engineering, Faculty of Engineering and Architecture, Rajamangala University of Technology Isan, Nakhonratchasima, Thailand 30000

หวานด้วยเคมีเคราะห์ (Vermeir et al., 2009) กล่าวคือมองเป็นพืชเศรษฐกิจ และเป็นผลไม้ที่มีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างเร็ว ประมาณ 1-2 สัปดาห์ หากมีการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวไม่ดี จะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนทั้งในด้านลักษณะปราภูมิ รวมถึงรสชาติและกลิ่น จากระบบบริบูรณ์จนถึงระยะสุด ซึ่งการนำ Electronic Sensing มาใช้ประเมินคุณภาพกลัวห้อมทองนี้ จะเป็นแนวทางในการประเมินระยะการสุกของผลผลิตทางการเกษตรที่ดีในอนาคต เพราะง่าย สะดวก ประหยัด และนำไปใช้กับงานวิจัยนี้ได้เมื่อต้นประสพศ์เพื่อ ประยุกต์ใช้ Electronic Sensing ในการประเมินคุณภาพกลัวห้อมทอง

อุปกรณ์และวิธีการ

1. ลักษณะปราภูมิของกลัวห้อมทองระหว่างการเก็บรักษา

ดูผลการเปลี่ยนแปลงของสีเปลือกกลัวห้อมทองระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง ($23\pm2^{\circ}\text{C}$) และ อุณหภูมิต่ำ ($16\pm2^{\circ}\text{C}$) ทุกๆ 2 วัน จนกว่าทั้งกลัวห้อมทองเสื่อมสภาพ (senescence)

2. การวิเคราะห์ด้วย Electronic sensing

2.1 วิเคราะห์รสชาติ ด้วยเครื่อง E-tongue (รุ่น Astree จากบริษัท Alpha M.O.S.) สุมกลัวห้อมทองทั้ง 3 ชุดการทดลองมาปลอกเปลือกแล้วนำกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 g ใส่ในเครื่องบีบ ผสมกับน้ำ 80 ml เข้าเครื่อง Centrifuge ที่ 13,000 รอบต่อวินาที เป็นเวลา 10 นาที กรองด้วยกระดาษกรองให้ได้ 80 ml ใส่บีบเกอร์ขนาด 100 ml แล้ววิเคราะห์โดยเครื่อง E-tongue

2.2 วิเคราะห์กลิ่น (สาระเหย) ด้วยเครื่อง E-nose (รุ่น Heracles จากบริษัท Alpha M.O.S.) สุมกลัวห้อมทองทั้ง 3 ชุดการทดลองปอกกลัวห้อมทองเปลือกทำการเขียนเนื้อจากทุกส่วนของผลกลัวห์ใส่ในขวด vial ขนาด 10 ml ปริมาณ 2 g จำนวน 10 ขวด แล้วปิดฝาขวดบ่มที่อุณหภูมิ 50°C 20 นาที หลังจากนั้นใช้เข็มดูดสาระเหยจากขวดตัวอย่างตรงบริเวณ head space ปริมาตร 2,500 μl แล้วฉีดลงไปที่ช่องรับกลิ่น ของเครื่อง E-nose เพื่อตรวจสอบกลิ่นของกลัวห้อมทอง

ผล

1. ลักษณะปราภูมิของกลัวห้อมทองระหว่างการเก็บรักษา

พบว่ากลัวห้อมทองที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องมีอายุสั้นกว่ากลัวห้อมทองที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำซึ่งสามารถเก็บรักษาได้ 12 วัน จากการเปรียบเทียบลักษณะปราภูมายனอกของกลัวห้อมทอง ณ วันที่ 6 ของการเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง และวันที่ 12 ที่อุณหภูมิต่ำ พบร่วมกัน กลัวห้อมทองที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้องสีขาวเปลือกจะเริ่มมีสีดำ เนื้อสัมผัสเนื้อสัมผัสนิ่ม และผลลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งแตกต่างจากกลัวห้อมทองที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำ คือ กลัวห์ที่เก็บที่อุณหภูมิต่ำ สีเปลือกมีสีดำเล็กน้อย เนื้อสัมผัสนิ่มน้อยกว่าที่อุณหภูมิห้อง ข้าวผลมีลักษณะเที่ยวดำ แต่ผลไม่หลุดออกจากการหัก (Figure 1)

2. ผลการวิเคราะห์ด้วย Electronic sensing

2.1 ผลวิเคราะห์รสชาติ ด้วยเครื่อง E-tongue พบว่า การจำแนกรสชาติของกลัวห้อมทอง แสดงข้อมูลของมาเป็นการจัดกลุ่มตัวอย่างที่เหมือนกันเข้าด้วยกัน โดยแสดงค่าแกน X และ แกน Y เป็น PC1 และ PC2 ตามลำดับ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สามารถจำแนกรสชาติของกลัวห้อมทอง ที่เก็บรักษาในอุณหภูมิห้อง และอุณหภูมิต่ำทั้ง 12 วัน ได้อย่างชัดเจน โดย $\text{PC1} = 99.021\%$ และ $\text{PC2} = 0.7748\%$ และมีค่า Discrimination index = 87 (Figure 2)

2.2 ผลวิเคราะห์กลิ่น (สาระเหย) ด้วยเครื่อง E-nose พบว่า ค่าที่แสดงในลักษณะของ Chromatogram แสดงถึงความเฉพาะของกลิ่นหรือสาระเหยของกลัวห้อมทองในระยะการสุกที่ต่างกัน ประกอบด้วยคอลัมน์ DB-5 ที่จับสารไม่มีข้าวและคอลัมน์ DB-1701 จับสารมีข้าว ซึ่งไม่เกลูลของสารที่มีข้าวจะจับกันแน่นจึงหลุดออกมากได้ช้ากว่าสารที่ไม่มีข้าว สำหรับ Peak ที่เกิดขึ้นต่างๆ ในแนวแกน X แทนเวลาเมื่อนวayer เป็นวินาที แนวแกน Y แทนความเข้มข้นของกลิ่น (Intensity) ซึ่งแต่ละเส้นจะแสดงจุดสูงสุด ที่เวลาใกล้เคียงกันแต่แตกต่างกันที่ความสูง หมายถึงปริมาณสารประกอบที่ระเหยได้จากเชนเซอร์ เส้น Peak ที่มีความสูงจะแสดงถึงปริมาณความเข้มข้นของกลิ่นที่มาก และเส้น Peak ที่ปราภูมิจำนวนน้อย จะแสดงถึงความหลากหลายของกลิ่น เห็นได้ว่ากลัวห้อมทองจากระยะบริบูรณ์ (Mature stage) มีจุดสูงสุดที่ต่ำกว่าระยะเสื่อมสภาพ (senescence) โดยกลัวห้อมทองในระยะเสื่อมสภาพที่เก็บในอุณหภูมิห้อง มีความเข้มข้นของกลิ่นสูงกว่าที่เก็บในอุณหภูมิต่ำ (Figure 3) และการจำแนกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธี Discriminant Analysis แบบ PCA แสดงถึงการจำแนกกลิ่น (ระยะสุก) ของกลัวห้อมทอง เนื่องจากกลัวห้อมทองที่เก็บรักษาในอุณหภูมิห้องในวันที่ 6 จึงทำให้กราฟที่ได้อุ่นห่า แม่กิลินค่อนข้างกระจายตัวจึงทำให้

การจัดกลุ่มกว้างกว่าวันคือ ที่งประดิทภาพของเครื่องแยกกลิ่นได้ดังเด่น โดยมี PC1 = 98.146 และ PC2 = 1.331 Discrimination index = 61 (Figure 4)

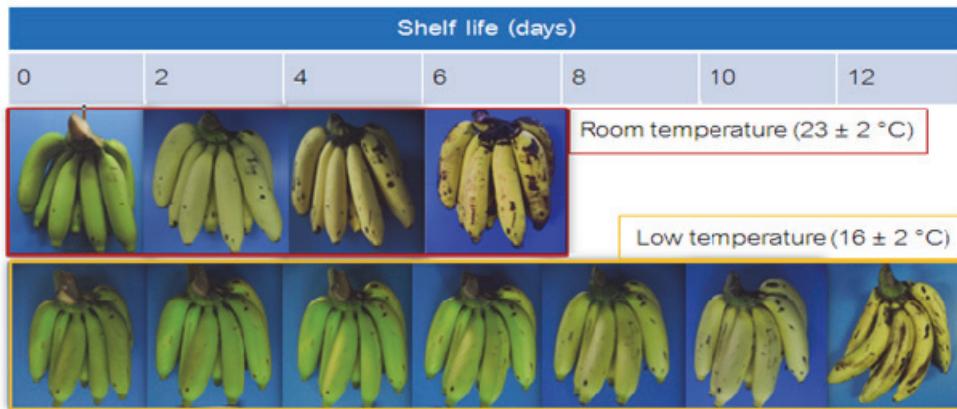

Figure 1 The appearance of Banana cv. Hom Thong ripening stage.

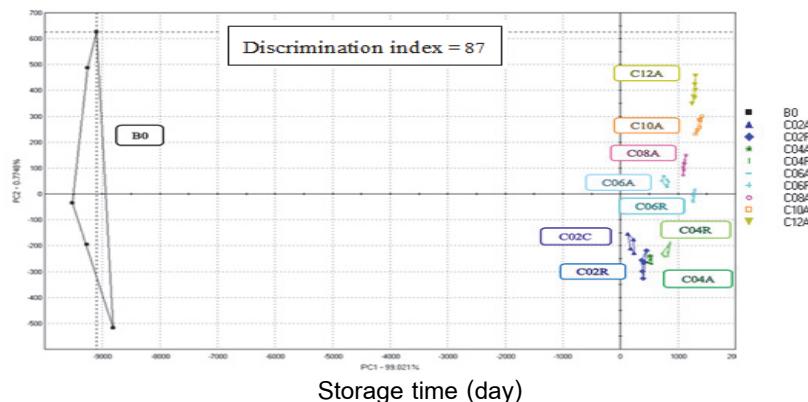

Figure 2 The PCA of Banana cv. Hom Thong ripening stage by E-tongue.

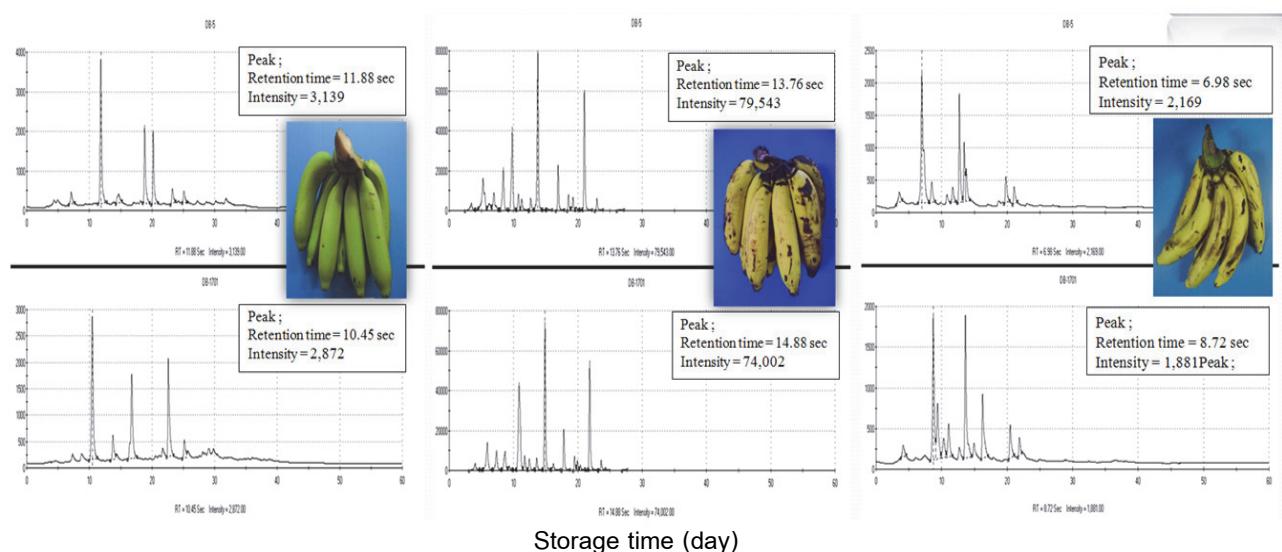

Figure 3 The Chromatogram of Banana cv. Hom Thong ripening stage by E-nose.

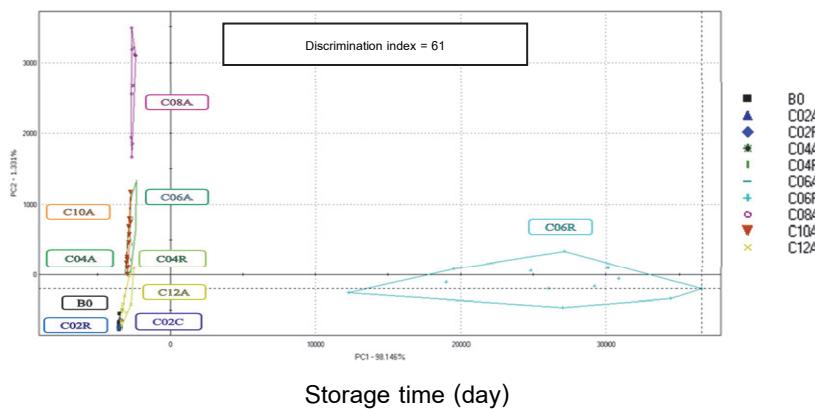

Figure 4 The PCA of Banana cv. Hom Thong ripening stage by E-nose.

วิจารณ์ผล

จากการศึกษาในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยใช้กล้องหอดมหนองเป็นตัวอย่างในการศึกษาเบื้องต้น ทั้งนี้เนื่องจากกล้องหอดมหนอง เป็นผลไม้ที่มีกลิ่นในวัยดิบและวัยสุกที่แตกต่างกันมาก จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่า Electronic Sensing มีประสิทธิภาพในการแยกแยะของกล้องหอดมหนองได้ ดังนั้นสำหรับงานวิจัยอื่นๆ ผู้ที่สนใจสามารถนำหลักการและวิธีการดังกล่าวในงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการตรวจสอบผลไม้ชนิดอื่นๆ ได้

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณห้องปฏิบัติการวิศวกรรมหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูป นคราชสีมา ในเรื่องของการอ่อนเพื่อสถานที่ เครื่องมือ และอุปกรณ์ ในการทำวิจัยครั้งนี้

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

เอกสารอ้างอิง

- Brezmes, J., E. Llobet, X. Vilanova, G. Saiz and X. Correig. 2000. Fruit ripeness Monitoring using an electronic nose. *Sens. Actuators, B* 69 : 223-229.
- Natale, C. D., A. Macagnano, E. Martinelli, R. Oaolesse, E. Proietti and A. D'Amico. 2001. The evaluation of quality of post-harvest oranges and apples by means of an electronic nose. *Sensors and Actuators* 78: 26-31
- Lvova, L., A. Legin, Y. Vlasov, G.S. Cha and H. Nam. 2003. Multicomponent analysis of Korean green tea bymeans of isposable all-solid-state potentiometric electronic tongue microsystem. *Sensors and Actuators B* 95: 391-399.
- Lebrun, M., A. Plotto, K. Goodner, M.N. Ducamp and B. Baldwin. 2008. Discrimination of mango fruit maturity by volatiles using the Electronic nose and gas chromatography. *Postharvest Biology and Technology* 48:122-131.
- Pokhum, C., C. Chawengkijwanich and R. Maolanon. 2010. Application of Electronic-Nose for Identification of Ripeness Stage of Durian Thailand . National Nanotechnology Center.
- Chen, Q., J. Zhao and S. Vittayapadung. 2008. Identification of the green tea grade level using electronic tongue and pattern recognition. *Food Research International* 41: 500-504.
- Vermeir, S., M.L.A.T.M. Hertog, K. Vankerschaver, R. Swennen, B.M. Nicolai and J. Lammertyn. 2009. Instrumental based flavour characterization of banana fruit. *Food Science Technology* 42: 1647-1653.